

A za druhý perníku,
a za třetí, má panenka,
dlouhého věku.⁴⁾

A za štvrtý kadrátek,
a za pátý, má panenka,
hedbávný šátek.⁵⁾

V každém rožku kvítečko,
na prostředku, má panenka,
zlaté srdečko.

¹⁾ Nemožu já, má panenka,
od tebe nikam.

taky k muzice.

Vyšila ho dokola,
na šátečku na prostředku
zlatá litera.

²⁾ a) Zatočil se a vzal ju,
zanesl ju šohajíček
do cizích krajů.

A za šestý prstýnek
a za sedmý, má panenka,
zelený vínek.

V každém rožku kvítečko,
na šátečku na prostředku
svoje jmínečko.

b) A jak ju vzal, tak nese
po horách a po dolinách,
po černém lese.

Jinde takto:

A za štvrtý šáteček
a za pátý, má panenka,
pěkný čepeček.

Z Nového Jičína:

Před Holení*) na rohu,
ja, visi tam zdechla žaba,
visi za nohu.

³⁾ *Jinde tuto končí tak:*

Přinda tam ju obímal,
až se pod nů sedmiletý
dubec ohýbal.

*Jinde po třetí sloze tak dále
se pokračuje:*

Ne tak si mně sliboval,
dyž si ty mě od maměnky,
od tatíčka bral.

Kdo tu žabu rozkusi,
ten Zuzanku Holeňovu
dostati musí.

Tu máš, milá, milosti,
eslis jí prv nemívala,
včil jí máš dosti.

Slibovals mně pod duší,
že se naša věrná láska
nikdá nezruší.

Rozkusil ju syneček,
a to byl ten Novakůch
švarny František.

⁴⁾ abys měla, má panenka,
sladkou huběnku.

Už se láska zrušila,
už ti jiná galanečka
šátek vyšila.

*) *gen. plur. pro: Holeňů, totiž domem.*

⁵⁾ A za pátý střevíce,
abys měla, má panenka,

517. TUŽBA

947.

Od Brna

Ho - li - an - ský pró - tí mý sr - de - čko rmó - tí, ži - den - sky vo - ře - ší mý sr - de - čko tě - ší.

Holiánský prótí
mý srdečko rmótí,
židensky vořeší
mý srdečko těší.

Holiánský pole
same kopce, zmole,
po něm se prochází
potěšení moje.

Holiánský pole
habe radš nebelo,
habe mý srdečko
po něm netóžilo.

518. DÍKY

948.

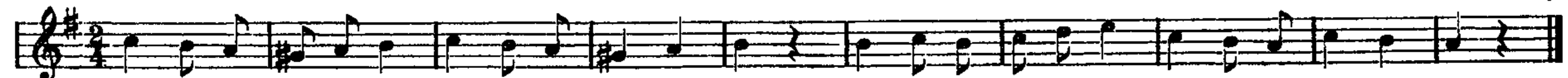
Z Bohutic od Krumlova

U na - še - ho dvore - čka pě - kná za - hra - de - čka, ne - póšče, má panenka, ne - póšče šo - ha - jí - čka.

949.

Ze Studénky

U na - še - ho dvo - ru pě - kna za - hra - de - čka, ně - puščaj, dě - vucho, k so - bě šo - ha - jí - čka.